

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13007/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Микица Срећковић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., Град ..., чији је пуномоћник Сандра Рајковић, адвокат из ..., ради предаје непокретности и утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5333/2024 од 28.05.2025. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5333/2024 од 28.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог – противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5333/2024 од 28.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 160/2024 од 07.05.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу преда у државину непокретност кп. бр. ..., ливада 6. класе, пов. 0.62, 24 ха, лн. бр. .. КО Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев да се утврди да противтужилац по основу одржаја има право својине на непокретности кп. бр. ..., ливада 6. класе, пов. 0.62, 24 ха, лн. бр. .. КО Ставом трећим изреке, обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом на име трошкова парничног поступка исплати 185.550,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5333/2024 од 28.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе туженог – противтужиоца и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени - противтужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, а питање стицања права својине одржајем и услова за редовни одржај је довољно разјашњено у судској пракси. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а ревизијским наводима којима се указује на уговор о купопродаји спорне непокретности закључен између туженог, као купца и ВВ, као продавца заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа у погледу савесности државине спорне парцеле, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари ради предаје непокретности поднета је 22.12.2021. године, вредност предмета спора је 50.000,00 динара. Противтужба ради утврђења права својине је поднета 14.02.2022. године, без означене вредности предмета спора, а такса на противтужбу је одређена у висини од 3.900,00 динара. Према становишту Врховног суда, када вредност предмета спора није означена у тужби, односно у противтужби, нити је означена или утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. став 1. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94....95/18), прописано је да се такса за тужбу и противтужбу поднету пред судом опште надлежности плаћа према вредности предмета спора: преко 10.000 до 100.000,00 динара вредности - 1.900 динара увећано за 4% од вредности предмета спора, а за одговор на тужбу, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени и противтужбени захтев односе на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела по тужби, као и по противтужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, односно противтужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић